

**T.C.
YARGITAY
HUKUK GENEL KURULU**

Esas : 2017/1538
Karar : 2020/485
Tarih : 30.06.2020

- **ZİYNET ALACAĞI**
- **MEHİR SENEDİ**
- **SENETLE İSPAT ZORUNLULUĞU**
- **ZİYNET EŞYASININ TESLİM OLGUSUNUN TANIKLA İSPATI**
- **İSPAT YÜKÜ**

(6100 s. Hukuk Muhakemeleri K 187 , 200 , 201 , 203)
(4721 s. MK 6)

ÖZET

Uyuşmazlık; davanın ispatına ilişkin olup taraflar arasında evlilik birliği kurulmadan altı gün önce düzenlenen mehir senedinde verildiği belirtilen ziynet eşyasının teslim olgusunun tanıkla ispatının mümkün olup olmadığı noktasında toplanmaktadır. Somut olayda, davalı tanık dinletmek istemiş, davacıya HMK'nın 189, 193, 200. hükümlerine göre (bu olayda tanık dinlenmesi mümkün değildir. Ancak siz tanık dinlenmesine muvafakat ederseniz o zaman bu olayda tanık dinlenebilir. Aksi hâlde yazılı delil ibraz etmeniz gerekir) şeklinde açıkça kanun hükümleri hatırlatılmamış ve bu hatırlatma hususu zapta geçirilmemiştir. Tanıkla ispat hususunda davacının açık muvafakatı da bulunmadığına göre, davalının savunmalarının tanıkla ispatının mümkün olmadığı açıktır.

MAHKEMESİ :Aile Mahkemesi

Taraflar arasındaki “ziynet alacağı” davasından dolayı yapılan yargılama sonunda, Konya 1. Aile Mahkemesince verilen davanın reddine ilişkin karar davacı vekilinin temyizi üzerine Yargıtay 6. Hukuk Dairesince yapılan inceleme sonunda bozulmuş, Mahkemece Özel Daire bozma kararına karşı direnilmiştir.

Direnme kararı davacı vekili tarafından temyiz edilmiştir.

Hukuk Genel Kurulunca dosyadaki belgeler incelendikten sonra gereği görüldü:

I. YARGILAMA SÜRECİ

Davacı İstemi:

Davacı vekili 30.09.2011 havale tarihli dava dilekçesinde, müvekkili ile davalının 08.08.2000 tarihinde evlendiklerini, evlilik birliği kurulmadan önce davalının 02.08.2000 tarihli mehir senedi ile müvekkiline 200 gr 22 ayar altın hibe edeceğini taahhüt ettiğini ancak bu altınların hiçbir zaman teslim edilmediğini ileri sürerek söz konusu altınların mevcutsa aynen ifasına, değilse bedelinin tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

Davalı Cevabı:

Davalı vekili 20.01.2012 havale tarihli cevap dilekçesinde, davacının iddialarının gerçeği yansıtmadığını, mehir senedinde nitelik ve vasıfları belirtilen altınların taahhüt edildiği gibi davacıya teslim edildiğini ancak altınların avarı noktasında ihtilaf olduğunu, altınların tümünün 22 ayarda olacağını mehir senedinde belirtilmediğini savunarak davanın reddine karar verilmesini istemiştir.

Mahkeme Kararı:

Konya 1. Aile Mahkemesinin 15.11.2012 tarihli ve 2011/988 E., 2012/1012 K. sayılı kararı ile; mehir senedinin varlığı ve ziynet eşyasının miktarına yönelik taraflar arasında herhangi bir uyuşmazlık olmadığı, uyuşmazlığın bu ziynet eşyasının davacıya teslim edilip edilmediği noktasında toplandığı, dinlenen tüm tanık beyanlarından dava konusu ziynet eşyasının davacıya takıldığı ve evlilik birliği içinde sarf edildiğinin anlaşıldığı, davacının ise bu ziynet eşyalarının kendisine teslim edildikten sonra davalı tarafça alınıp iade edilmediği yönünde iddiasının olmadığı gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiştir.

Özel Daire Bozma Kararı:

Konya 1. Aile Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davacı vekili temyiz isteminde bulunmuştur.

Yargıtay 6. Hukuk Dairesinin 16.09.2013 tarihli ve 2013/1347 E., 2013/12385 K. sayılı kararı ile;

"6100 sayılı HMK'nın 201.maddesi hükmüne göre senede bağlı her çeşit iddiaya karşı ileri sürülen ve senedin hüküm ve kuvvetini ortadan kaldıracak veya azaltacak nitelikte bulunan hukuki işlemlerin tanıkla ispatı mümkün olmayıp, ancak aynı kuvvette bir belge ile kanıtlanması gerekir.

Olayımızda, davacı 02/08/2000 tarihli mehir senedine dayanmıştır. 6100 sayılı ...nun 201. maddesi gereğince, senede bağlanmış her çeşit iddiaya karşı ileri sürülen ve senedin hüküm ve kuvvetini ortadan kaldıracak veya azaltacak nitelikte bulunan hukuki işlemlerin tanık ile ispatı mümkün olmayıp, ancak aynı güçte bir belge ile kanıtlanması gerekir. Bu yasal düzenlemenin sonucu olarak senette yazılı eşyanın davacıya iade edildiğinin davalı tarafından kanıtlanması zorunludur. Davalı taraf teslim olgusunu yazılı delillerle kanıtlamamıştır. Ancak, cevap dilekçesinde "her türlü yasal delil" demek suretiyle yemin deliline de dayanmıştır. Bu durumda davalı tarafa söz konusu eşyayı davacıya teslim etme konusunda yemin teklif etme hakkı bulunduğu hatırlatılarak sonucuna göre bir karar verilmesi gerekirken, yazılı şekilde davanın reddine karar verilmesi doğru değildir." gerekçesiyle karar bozulmuştur.

Direnme Kararı:

Konya 1. Aile Mahkemesinin 22.05.2014 tarihli ve 2014/309 E., 2014/450 K. sayılı kararı ile; önceki karar gerekçelerinin yanında, her ne kadar dava konusu mehir senedi evlilik tarihinden altı gün önce düzenlenmiş ise de söz konusu senedin evliliğe yönelik düzenlendiğinin açık olduğu, 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (HMK) 203/1-a maddesindeki eşler arasında yapılan senede bağlı işlemlerde tanık dinlenmesinin mümkün olduğuna dair kuralın dar yorumlanmaması gerektiği, bu nedenle mevcut senede dair iddialara karşı da tanık dinlenilmesinin mümkün görülmesinin gerektiği, ayrıca davacı tarafın iddialarını ispata yönelik olarak tanık deliline dayanması karşısında davalı tarafın tanık dinletme isteğine herhangi bir itiraz bildirmediği, tüm davacı tanıklarının davacının iddiasının aksine mehir senedine konu ziynet eşyasının davacıya teslim edildiğini belirttikleri, davalı tanıklarının da benzer beyanlarda bulundukları, tüm bunlar karşısında davacının mehir senedine dayalı iddiasına karşı, senetle ispat kuralının uygulanarak tanık dinlenilmesinin mümkün olmadığını iddia etmenin yerinde olmayacağı gerekçesiyle direnme kararı verilmiştir.

Direnme Kararının Temyizi:

Direnme kararı süresi içinde davacı vekili tarafından temyiz edilmiştir.

II. UYUŞMAZLIK

Direnme yolu ile Hukuk Genel Kurulu önüne gelen uyuşmazlık; davanın ispatına ilişkin olup taraflar arasında evlilik birliği kurulmadan altı gün önce düzenlenen mehir senedinde verildiği belirtilen ziynet eşyasının teslim olgusunun tanıkla ispatının mümkün olup olmadığı noktasında toplanmaktadır.

III. GEREKÇE

Konunun aydınlatılması için ispat hukuku yönünden geçerli kurallara değinmekte yarar vardır:

Dava konusu edilen bir hakkın ve buna karşı yapılan savunmanın dayandığı vakıaların (olguların) var olup olmadıkları hakkında mahkemeye kanaat verilmesi işlemine ispat denir.

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (HMK) 187/1. maddesi:

"İspatın konusunu tarafların üzerinde anlaşılmadıkları ve uyuşmazlığın çözümünde etkili olabilecek çekişmeli vakıalar oluşturur ve bu vakıaların ispatı için delil gösterilir." şeklinde düzenlenmiştir.

Vakıa (olgu) ise, 03.03.2017 tarihli ve 2015/2 E., 2017/1 K. sayılı Yargıtay İctihadı Birleştirme Kararında; kendisine hukuki sonuç bağlanmış olaylar şeklinde tanımlanmıştır. İspatı gereken olaylar, olumlu vakıalar olabileceği gibi olumsuz vakıalar da olabilir.

Diğer taraftan hâkim, taraflar arasında uyuşmazlık konusu olan vakıaların gerçekleşip gerçekleşmediğini, kural olarak kendiliğinden araştıramaz. Bir olayın gerçekleşip gerçekleşmediğini taraflar ispat etmelidir. İspat yükü, kanunda özel bir düzenleme bulunmadıkça, iddia edilen vakıaya bağlanan hukuki sonuçtan kendi lehine hak çıkaran tarafa aittir. Kanuni bir karineye dayanan taraf, sadece karinenin temelini oluşturan vakıaya ilişkin ispat yükü altındadır. Kanunda öngörülen istisnalar dışında, karşı taraf, kanuni karinenin aksini ispat edebilir.

4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun (TMK) "İspat Yükü" başlıklı 6. maddesinde: "Kanunda aksine bir hüküm bulunmadıkça, taraflardan her biri, hakkını dayandırdığı olguların varlığını ispatla yükümlüdür." düzenlemesi yer almaktadır.

HMK'nın 201. maddesinde "Senede bağlı her çeşit iddiaya karşı ileri sürülen ve senedin hüküm ve kuvvetini ortadan kaldıracak veya azaltacak nitelikte bulunan hukuki işlemler ikibinbeşyüz Türk Lirasından az bir miktara ait olsa bile tanıkla ispat olunamaz." hükmü düzenlenmiştir.

Senede karşı ileri sürülen hukuki işlemlerin senetle ispatı zorunludur. Senede bağlı olan her çeşit iddiaya karşı defi (savunma) olarak ileri sürülen ve senedin hüküm ve kuvvetini ortadan kaldıracak veya azaltacak nitelikte bulunan hukuki işlemler, ispat sınırından az bir miktara ilişkin olsa bile tanıkla ispat olunamaz; ancak senet (kesin delil) ile ispat edilebilir.

Ancak, HMK'nın 203. maddesinde hangi hâllerde tanık dinlenebileceği açıklanmış olup,

"a) Altsoy ve üstsoy, kardeşler, eşler, kayınbaba, kaynana ile gelin ve damat arasındaki işlemler.

b) İşin niteliğine ve tarafların durumlarına göre, senede bağlanmaması teamül olarak yerleşmiş bulunan hukuki işlemler.

c) Yangın, deniz kazası, deprem gibi senet alınmasında imkansızlık veya olağanüstü güçlük bulunan hallerde yapılan işlemler.

ç) Hukuki işlemlerde irade bozukluğu ile aşırı yararlanma iddiaları.

d) Hukuki işlemlere ve senetlere karşı üçüncü kişilerin muvazaa iddiaları.

e) Bir senedin sahibi elinde beklenmeyen bir olay veya zorlayıcı bir nedenle yahut usulüne göre teslim edilen bir memur elinde veya noterlikte herhangi bir şekilde kaybolduğu kanısını kuvvetlendirecek delil

veya emarelerin bulunması hali." şeklinde düzenlenmiştir.

Anılan madde gereği taraflar arasındaki mehir senedinin evlilikten altı gün önce düzenlenmiş olması nedeniyle evliliğe yönelik olduğu, bu nedenle tarafların iddialarını tanıkla ispatlayabilecekleri düşünülebilirse de, HMK'nın 203/1-a maddesinde sayılan yakın hısımlar arasında dahi senedin aksi tanıkla ispat edilemez. Anılan yakın hısımlar arasındaki hukuki işlem senede bağlandığında, taraflar arasında artık manevi imkânsızlık bulunduğundan söz edilemeyeceğinden bu kişiler arasında dahi senede karşı ileri sürülecek savunmalar tanıkla ispat edilemez; ancak senet (kesin delil) ile ispat edilebilir.

Senede karşı tanıkla ispat yasağının bir diğer istisnası ise tanıkla ispat hakkında taraflar arasında delil sözleşmesi olması hâlidir. Yargıtay Büyük Genel Kurulunun 18.03.1959 tarihli ve 1958/18 E., 1959/21 K. sayılı kararına göre tanıkla ispatlama yasağı, yalan tanıklığı önleme ve davada tarafların çıkarlarını koruma amacına yönelik olduğundan, değeri belli miktarı aşan hukuki işlerin tanıkla kanıtlanması yasağına ilişkin ilkeler, kamu düzeni düşüncesiyle yasaya konulmuş hükümlerden olmadığından, tarafların açık muvafakatı ile tanık dinlenebilir.

Bir taraf senetle ispatı gereken bir hukuki işlemi tanık ile ispat etmek isterse, HMK'nın 200. maddesinde açıkça yazılı olduğu gibi, hâkim, tanıkla ispat edilmek istenen hukuki işlemin senetle ispat edilmesi gerektiğini, ancak muvafakat ederse tanık dinlenebileceğini karşı tarafa hatırlatmak zorundadır. Hâkimin yukarıdaki şekilde hatırlatması ve sorması üzerine karşı taraf tanık dinlenmesine muvafakat ettiğini açık bir şekilde mahkemeye bildirirse (aslında senetle ispatı gereken), o hukukî işlem tanık ile ispat edilebilir. Bu hâlde, aslında senetle ispatı gereken bir hususun tanıkla ispat edilebileceği hakkında, mahkeme önünde sözlü olarak bir delil sözleşmesi yapılmış olur. Aksi hâlde, diğer iki şart (karşı tarafın muvafakatı ve bunun tutanağa geçirilerek karşı tarafa okunup imza ettirilmesi) tamam olsa bile, taraflar arasında tanık dinlenmesine ilişkin bir delil sözleşmesi yapılmış olmaz ve aslında senetle ispatı gereken o hukuki işlem hakkında tanık dinlenmez (Kuru, B.: Hukuk Muhakemeleri Usulü Cilt III, 2001 Baskı, s. 2924-2925; Kuru, B./ Arslan R./ Yılmaz E.: Medeni Usul Hukuku, Ankara 2014, 25. Baskı, s. 444).

Diğer taraftan, evlilik sırasında kadına takılan ziynet eşyaları kim tarafından alınmış olursa olsun ona bağışlanmış sayılır ve artık onun kişisel malı niteliğini kazanır.

Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun 03.12.2019 tarihli ve 2017/3-958 E., 2019/1285 K. sayılı kararında da aynı ilke benimsenmiştir.

Yukarıda açıklanan ilkeler çerçevesinde somut olaya gelindiğinde; davacı kadın 08.08.2000 tarihinde evlenmeden önce davalı eşinin 02.08.2000 tarihli mehir senedini imzaladığını, ancak eşinin kusurlu hareketleri ile ayrılmasına rağmen mehir senedinde belirtilen ziynet eşyalarının kendisine hiç teslim edilmediğini ileri sürmüştü; davalı ise mehir senedinde belirtilen ziynet eşyalarının düğünde davacıya takıldığını ve teslim edildiğini, ayrılık sırasında da davacının hakimiyetinde kaldığını savunmuştur.

Hemen belirtmek gerekirse, davacının dava ettiği ziynet eşyalarının, düğünde takılan altınlar değil, evlenmeden önce mehir senediyle verildiği belirtilen ziynet eşyaları olduğu açıktır.

İspat külfetinin hangi tarafta olduğu hususunun, yukarıda bahsedilen hukuki düzenleme çerçevesinde çözümlenmesi gerekmektedir. Ziynetin kadına ait olduğu ve kadının yanından ayırmayacağı karine olmakla birlikte somut olayda, mehir senedinde verileceği belirtilen ziynet eşyalarının davacıya teslim edildiği hususunun davalı tarafından yazılı delille ispatı gerekir. Her ne kadar taraflar arasındaki mehir senedinin evlilikten altı gün önce düzenlenmiş olması nedeniyle evliliğe yönelik olduğu bu nedenle tarafların iddialarını tanıkla ispatlayabilecekleri düşünülebilirse de, HMK'nın 203/1-a maddesinde sayılan yakın hısımlar arasında dahi, eğer ortada yazılı bir delil varsa, aksi savunmaların ispatı ancak aynı yazılı delille mümkündür (HMK md. 201).

Bir taraf aslında senetle ispat edilmesi gereken bir hukukî işlemi tanık ile ispat etmek isterse, hâkim HMK'nın 200 veya 201. maddesi hükmüne göre bu hukukî işlemin senet (kesin delil) ile ispat edilmesi

gerektiğini (tanıkla ispat edilemeyeceğini), ancak muvafakat ederse tanık dinlenebileceğini karşı tarafa hatırlatır ve karşı taraftan tanık dinlenmesine muvafakat edip etmediğini sorar.

HMK'nın 200. (HUMK 289) maddesinde açıkça yazılı olduğu gibi, hâkim, tanıkla ispat edilmek istenen hukukî işlemin Kanun'a (HMK m. 200-201, HUMK m. 288 - 290) göre senetle ispat edilmesi gerektiğini, ancak muvafakat ederse tanık dinlenebileceğini karşı tarafa hatırlatmak zorundadır. Aksi hâlde, diğer iki şart (karşı tarafın muvafakati ve bunun tutanağa geçirilerek karşı tarafa okunup imza ettirilmesi) tamam olsa bile, taraflar arasında tanık dinlenmesine ilişkin bir delil sözleşmesi yapılmış olmaz ve aslında senetle ispatı gereken o hukukî işlem hakkında tanık dinlenmez (Kuru, B.: Hukuk Muhakemeleri Usulü, Cilt III, 2001 baskı, s. 2924-2925).

Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun 13.07.2005 tarihli ve 2005/13-440 E., 2005/461 K. sayılı kararında da aynı ilkelere değinilmiştir.

Somut olayda, davalı tanık dinletmek istemiş, davacıya HMK'nın 189, 193, 200. hükümlerine göre (bu olayda tanık dinlenmesi mümkün değildir. Ancak siz tanık dinlenmesine muvafakat ederseniz o zaman bu olayda tanık dinlenebilir. Aksi hâlde yazılı delil ibraz etmeniz gerekir) şeklinde açıkça kanun hükümleri hatırlatılmamış ve bu hatırlatma hususu zapta geçirilmemiştir. Tanıkla ispat hususunda davacının açık muvafakati da bulunmadığına göre, davalının savunmalarının tanıkla ispatının mümkün olmadığı açıktır.

Hukuk Genel Kurulunda yapılan görüşmeler sırasında, tarafların yaklaşık on yıl evli olarak birlikte karı koca hayatı yaşadıkları, bu yasal ve fiili birliktelik ile teslim olgusunun hukuki fiil niteliği kazandığı, hukuki fiillerin ise hukuki işlemlerden farklı olarak her türlü delille kanıtlanabilecekleri, buradan hareketle evlilik birliği kurulmadan önce düzenlenen mehir senedinde verildiği belirtilen ziynet eşyasının teslim olgusunun tanıkla ispatının mümkün olduğu ileri sürülmüş ise de, bu görüş Kurul çoğunluğunca benimsenmemiştir.

Hâl böyle olunca direnme kararının Özel Daire bozma kararında ve yukarıda açıklanan genişletilmiş gerekçe ve nedenlerle bozulmasına karar vermek gerekmiştir.

IV. SONUÇ:

Açıklanan nedenlerle;

Davacı vekilinin temyiz itirazlarının kabulü ile direnme kararının Özel Daire bozma kararında ve yukarıda açıklanan genişletilmiş gerekçe ve nedenlerden dolayı HMK'nın geçici 3. maddesi atfıyla uygulanmakta olan HUMK'nın 429. maddesi gereğince BOZULMASINA,

İstek hâlinde temyiz peşin harcının yatırana geri verilmesine,

Aynı Kanun'un 440/III-1. maddesi gereğince karar düzeltme yolu kapalı olmak üzere 30.06.2020 tarihinde oy çokluğuyla ve kesin olarak karar verildi.

KARŞI OY

Uyuşmazlık; yaklaşık on yıl evlilikten sonra boşanan taraflar arasında evlilik birliği kurulmadan 6 gün önce düzenlenen mehir senedinde verildiği belirtilen ziynet eşyasının teslim olgusunun tanıkla ispatının mümkün olup olmadığı noktasında toplanmaktadır.

Yerel mahkemenin "6100 HMK'nın 201. maddesinde senede karşı tanıkla ispat yasağı düzenlenmiş olup aynı kanunun 203/1-a maddesinde, altsoy ve üstsoy, kardeşler, eşler, kayınbaba, kaynana ile gelin ve damat arasındaki işlemlerde tanık dinlenebilmesinin mümkün olduğunun belirtildiği, her ne kadar dava konusu mehir senedi evlilik tarihinden 6 gün önce düzenlenmiş ise de sözkonusu senedin evliliğe yönelik düzenlenmiş olduğu, HMK'nın 203/1-a maddesindeki eşler arasında yapılan senede bağlı işlemlerde tanık dinlenmesinin mümkün olduğuna dair kuralın dar olarak yorumlanmaması gerektiği, tarafların tamamen evliliğe yönelik ve evlilik tarihinden çok kısa bir süre önce bu senedi düzenledikleri, bu nedenle bu senede

dair iddialara karşı da tanık dinlenilmesinin mümkün görülmesi gerektiği, ayrıca davacı taraf iddialarını ispata yönelik olarak tanık deliline dayandığı gibi davalı tarafın tanık dinletme isteğine herhangi bir itiraz bildirmediği, tüm davacı tanıkları davacının iddiasının aksine mehir senedine konu ziynet eşyasının davacıya teslim edildiğini belirttikleri, davalı tanıklarının da benzer beyanlarda bulundukları, tüm bu durum karşısında davacının mehir (hibe) senedine dayalı iddiasına karşı, senetle ispat kuralının uygulanarak tanık dinlenilmesinin mümkün olmadığını iddia etmenin yerinde olmayacağı kanaatine varıldığı” gerekçesi ile verdiği direnme kararı çoğunluk görüşü ile Özel Daire bozması benimsenerek “6100 sayılı ...nun 201. maddesi gereğince, senede bağlanmış her çeşit iddiaya karşı ileri sürülen ve senedin hüküm ve kuvvetini ortadan kaldıracak veya azaltacak nitelikte bulunan hukuki işlemlerin tanık ile ispatı mümkün olmayıp, ancak aynı güçte bir belge ile kanıtlanması gerektiği, bu yasal düzenlemenin sonucu olarak senette yazılı eşyanın davacıya iade edildiğinin davalı tarafından kanıtlanması zorunlu olduğu” gerekçesi ile bozulmuştur.

Çoğunluğun görüşüne tarafların yaklaşık on yıl evli olarak birlikte karı koca hayatı yaşamaları, bu yasal ve fiili birliktelik ile teslim olgusunun hukuki fiil niteliği kazanması nedeni ile katılmamıştır. Zira;

Öncelikle mehir senedi, eşler ve bazen de üçüncü bir kişinin kefilliği aracılığı ile bu kişiler arasında yapılan nisbi nitelikli bir sözleşmedir. Mehir senedinin en önemli özelliği evlilik üzerine temellendirilmiş bir senet olmasıdır. Bu yönüyle de kıymetli evrakten ayrılır ve kıymetli evrak gibi sıkı şartlara tabi tutulamaz. Bu, ispat hukuku açısından da önemli sonuçlar taşır.

Hukuki işlemlerde senede karşı senetle ispat zorunluluğu, bir başka anlatımla tanıkla ispat yasağı 6100 sayılı HMK’nın 201. maddesinde düzenlenmiştir. Senetle ispat zorunluluğunun istisnaları ise anılan kanunun 203. maddesinde düzenlenmiş olup, burada da açıkça eşler arasındaki hukuki işlemlerde senetle ispat kuralının uygulanmayacağı belirtilmiştir. Anılan istisnai kuralın dar olarak uygulandığı, eşler arasında bir hukuki işlem senede bağlanmış ise artık buna karşın da senetle ispat kuralı gerektiği anlaşılmaktadır. Ancak ortak hayat yaşayan eşler arasında bu kadar katı uygulanması doğru değildir. Evlilik temeli üzerine temellendirilmiş mehir senedinde, yaşanan evlilik birliği nedeni ile senede karşı senetle ispat aranması, evliliğin niteliğine uygun değildir. Aynı ortak hanede maddi ve manevi olarak birliktelik yaşayan eşlerin aynı çatı içindeki eşyaların birbirlerine teslimi için yazılı belge aramak hukuki olmadığı gibi vicdani de değildir.

Diğer taraftan her ne kadar mehir senedindeki menkul eşyalar senede bağlanmış ise de bunların teslim edilmesi hukuki fiildir. Hukuki fiiller ise hukuki işlemlerden farklı olarak her türlü delille kanıtlanabilir. Mehir senedinde belgeye bağlanan menkul eşyaların -ki zilyetlikten söz etmekteyiz- teslim olgusu da her türlü delille kanıtlanmalıdır. Evlenmeden önce mehir senedine bağlanan ziynet eşyalarının evlilik birliği ile kural olarak her iki eşin zilyetliğinde olduğu kabul edilmelidir. Birliktelik ile hukuki işleme bağlanan ziynet eşyalarının teslimi artık hukuki fiil niteliğini almıştır.

Sonuç olarak yukarda açıklanan nedenlerle evlilik birliği kurulmadan önce düzenlenen mehir senedinde verildiği belirtilen ziynet eşyasının teslim olgusunun tanıkla ispatı mümkündür. Bu yönde yerel mahkemenin direnmesi isabetli olup onanması gerektiği görüşünde olduğumdan, Sayın çoğunluğun aksi yöndeki bozma gerekçesine katılmamıştır.